

Tadeusz Reroń

„Na drogach formacji do służby Bogu i człowiekowi”, Andrzej Derdziuk, Lublin, 2017 : [recenzja]

Wrocławski Przegląd Teologiczny 25/2, 240-241

2017

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Andrzej Derdziuk OFM^{Cap} *Na drogach formacji do służby Bogu i człowiekowi*

Lublin: Wydawnictwo Naukowe KUL, 2017, ss. 159

Największym darem udzielonym człowiekowi przez Boga jest dar powołania do świętości. Szczególną formą realizacji daru świętości jest naśladowanie Chrystusa w Jego czystości, ubóstwie i posłuszeństwie. Wiele takich osób za natchnieniem Ducha św. prowadziło życie pustelnicze bądź przyczyniało się do założenia wspólnot ludzi pragnących oddać się na wyłączną służbę Bogu. W ten sposób wyrosły rozmaite formy życia konsekrowanego.

Punktem wyjścia odnowy takiego życia jest świadomość, że powołanie do życia konsekrowanego jest rzeczywistością ciągle dynamiczną i kreatywną. Stąd też każda osoba konsekrowana i kapłan znajdują się na drodze wzrastania w powołaniu ucznia Chrystusa. Jest to proces nieustannego rozwoju osobowego, który polega na coraz pełniejszym przyjmowaniu Chrystusowego sposobu myślenia i coraz głębszym uczestnictwie w Jego oddaniu się Ojcu.

Człowiek jest przed Bogiem odpowiedzialny za swoją twórczą działalność, która z kolei nie może negować czy ograniczać Boga. Wszechmocna miłość Boga, która stworzyła i podtrzymuje wszystko w istnieniu, w wolności kreatywności ludzkiej, nie może być ograniczona. Niezależność, jaka została dana człowiekowi, ma swoją przestrzeń ustawioną przez wolność i jest na niej oparta.

W recenzowanej publikacji znany teolog moralista o. prof. Andrzej Derdziuk OFM, kierownik Katedry Teologii Moralnej KUL, wskazuje na potrzebę formacji kandydatów do służby Bogu i człowiekowi we współczesnym świecie. W niniejszej książce znajdują się artykuły stanowiące jasną i logiczną całość. Należy podkreślić, że część z nich była już opublikowana w różnych czasopismach naukowych i w pracach zbiorowych, inne zaś stanowią wygłoszone referaty i konferencje na spotkaniach formatorów licznych wspólnot kościelnych, ale nie były jeszcze wydane drukiem.

W książce podejmowany jest wyraźny wątek wychowania do posługi eklezjalnej w życiu osób konsekrowanych i w kapłaństwie służebnym. Fundamentalnym zadaniem wszystkich posługujących w Winnicy Pańskiej jest świadectwo życia ewangelicznego. Jednakże, jak słusznie Autor zauważa, podstawowym narzędziem służby każdej osoby konsekrowanej, a także kapłana – jest ich dojrzała osobowość. Nic więc dziwnego, że zasadniczym narzędziem służby osoby konsekrowanej i kapłana jest ich dojrzała osobowość. Stąd też istnieje pilna potrzeba formacji integralnej. Idzie tu o odpowiednie działania formatorów oraz własny wysiłek kandydatów, którym będzie powierzono posłannictwo służby Bogu i ludziom. Nie bez znaczenia jest w związku z tym formacja formatorów do wiary, zaufania i miłości.

Autor w przedstawionym tomie, wydanym w serii Lubelskie Studia Teologicznomoralne, ukazuje m.in. istotę powołania do życia radami ewangelicz-

nymi. Jego zdaniem duchowość osób konsekrowanych jest przede wszystkim rozwojem łaski chrztu i aktualizacją Misterium Paschalnego. Osoby te poprzez charyzmat życia według rad ewangelicznych jeszcze mocniej zespalają się z resztą wiernych. Osoby konsekrowane są powołane do tego, by we wspólnocie Kościoła i w świecie być świadkami oraz twórcami komunii, która według zamysłu Bożego stanowi szczyt historii człowieka i fundament ewangelizacji. Poprzez profesję rad ewangelicznych czystości, ubóstwa i posłuszeństwa stają się profetycznym znakiem jedności z Bogiem.

O. Andrzej Derdziuk w związku z tym ukazuje misję zakonnika i kapłana jako świadka Bożego miłosierdzia, jego sposób życia i duszpasterskie zaangażowanie w troskę o wzrost świętości członków Kościoła. To posłannictwo wymaga od nich nie tylko gorliwości, ale także świadomości swoich priorytetów. Dzięki temu jest możliwe osiągnięcie dojrzałości ludzkiej, która zapewnia równowagę między kontemplacją a działaniem.

Zdaniem Autora wspieranie w dojrzewaniu do pełni męskiej dojrzałości kandydatów jest ważnym zadaniem spowiedników i ojców duchownych. To oni właśnie powinni rozeznąć przejawy niedojrzałości emocjonalnej i wskazać drogę radzenia sobie z problemami z tego zakresu.

Recenzowana książka jest adresowana głównie do członków życia konsekrowanego i kandydatów do kapłaństwa na różnych szczeblach formacji początkowej oraz stałej. Dobrze byłoby, gdyby zapoznali się z nią także formatorzy i formatorki, którzy przygotowują kandydatów i kandydatki do służby Bogu i Kościołowi. Może też niniejsza publikacja służyć pomocą rodzicom i wychowawcom, którzy otrzymają w niej wskazania do zrozumienia misji powołania kapłańskiego i zakonnego oraz wspierania procesu rozpoznawania i pomagania w rozwoju powołania.

Opracowanie niniejsze jest wyjątkowe. Wskazać trzeba na bardzo interesującą dobór materiału. Cechuje go umiejętne przedstawienie podjętego zagadnienia. Obecnie istnieje duże zainteresowanie tego rodzaju tematyką.

Ks. Tadeusz Reroń